Bediüzzaman ve fetih

Peygamberimizin (a.s.m.) 300'den fazla mucizesinin anlatıldığı Mu'cizat-ı Ahmediye eserinin (19. Mektub) "istikbale dair haberler" bölümünde (Altıncı Nükteli İşaret) İstanbul'un fethine dair meşhur hadisi de zikreden Üstad Bediüzzaman orada şöyle diyor:

"(Resul-i Ekrem) İstanbul'un İslâm eliyle fetholacağını ve Hz. Sultan Mehmed Fatih'in yüksek bir mertebe sahibi olduğunu haber vermiş, haber verdiği gibi zuhur etmiş." (Mektubat, 106)

Verildiği tarihten yaklaşık dokuz asır sonra gerçekleşen bu kudsî müjdenin tahakkukunun 555. yıldönümünü idrak ediyoruz. İstanbul "5 buçuk asır artı 5 sene"dir İslâmın sembol şehri.

Peygamber mesajının çağımızdaki son temsilcisi Bediüzzaman'ı da, hayatının muhtelif safahatında iftiharla ağırlamış bir şehir İstanbul.

Fatih, Malta, Şekerci Hanı, Çarşamba, Draman, Yavuz Selim, Beyazıt, Divanyolu, Sultanahmet, Eyüp Sultan, Haliç, Çamlıca, Beykoz-Yûşâ tepesi, Sarıyer, Eminönü, Sirkeci, bu kutlu şehrin Üstada ev sahipliği yapan veya önemli hatıralarını barındıran tarihî semtlerinden bazıları.

Fatih Camiinin avlusunda, Fatih'in türbesinin önünde dua ederken ve asırlık çınar ağacının gölgesinde minik bir çocukla sohbet halindeyken çekilmiş görüntüleri, Bediüzzaman, Fatih ve İstanbul mânâlarını kucaklaştıran kareler olarak artık bütün insanlığa mal olmuş durumda.

Burada zikredilmesi gereken önemli bir nokta, fethin 1953'teki 500. yıl kutlamalarına, o dönemde İstanbul'da bulunan Üstadın baş protokol misafiri olarak bizzat iştirak etmiş olması.

Mülkî-askerî erkândan büyük saygı ve itibar görerek el üstünde tutulması. Ve onun şahsında, tek parti döneminde, mâlûm zihniyetin uygulamaları yüzünden aralarında büyük uçurumlar açılmış olan devletle milletin kucaklaşması.

(Said Nursî, Rusya'daki esaretinden dönüşünde de İstanbul protokolünün en üst düzey isimlerinden biriydi. Padişahın, Şeyhülislâmın, Harbiye Nâzırının, ilmiye çevrelerinin ve yüksek bürokrasinin büyük saygı gösterdiği bir insandı.

Osmanlının son nefesini vermeye hazırlandığı ve Türkiye Cumhuriyetinin kurulmak üzere olduğu dönemde, yeni devletin idarecileri de Bediüzzaman'ı gayet cazip tekliflerle yanlarına çekmek istediler, ama o bunları kabul etmedi.

Sonrası mâlûm…)

Üstadın 500. yıl fetih kutlamalarından sonra Fener Patrikhanesini ziyaret edip Patrikle yaptığı tarihî görüşmeyi ayrıca kaydetmek lâzım.

Patriğe“Kur’ân’ı hak kitap, Hz. Muhammed’i de (a.s.m.) hak peygamber kabul ederseniz ehl-i necat olursunuz” deyip ondan “Evet, ben kabul ediyorum” cevabı alan Üstadın bu görüşmesi, bugün tüm dünyada dallanıp budaklanan Müslüman-Hristiyan diyalogunun, İslâm açısından en doğru ve izzetli bir zemindeki start noktasını oluşturdu. Ve bunu, Vatikan’a Risale-i Nur’un gönderilmesi ve sonraki gelişmeler takip etti.

Gelinen noktada artık Hristiyan âleminde de Risale-i Nur büyük bir merak ve dikkatle okunuyor; Thomas Michel gibi külliyatı satır satır inceleyip son derece orijinal tahlillere tâbi tutan ve Ian Markham gibi “Hristiyanlar Said Nursî’den neler öğrenebilir?” makaleleri yazan isimler çıkıyor ve her gün bunlara yenileri ekleniyor.

Üstadın İstanbul’da iz bırakan görüşmelerinden biri olarak Ezher Rektörü Şeyh Bahit’le Ayasofya Camii önündeki çay bahçesinde yaptığı muhaverede “Osmanlı bir Avrupa devletine, Avrupa da bir İslâm devletine hâmiledir” beyanıyla haber verdiği gelişme de tahakkuk etti.

Şimdilerde ise Osmanlıdan doğan Avrupaî devletin yeniden İslâmî köklerine sahip çıkarak Avrupa içerisindeki yerini alması ve topyekûn Avrupa’nın İslâmı kucaklaması aşamasındayız.

İstanbul’un Avrupa Kültür Başkenti ilân edildiği 2010, bu mânâların daha canlı şekilde yaşanacağı ve kalbleri Kur’ân mesajına açacak yeni vesilelerin gündeme geleceği bir yıl olabilir mi?